Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети състав)

4 юни 2015 година*

„Достъп до документи — Решение 2004/258/ЕО — Споразумение за замяна от 15 февруари 2012 година между Гърция и ЕЦБ и национални централни банки от Евросистемата — Приложения A и B — Частичен отказ на достъп — Обществен интерес — Парична политика на Съюза и на държава членка — Финансово положение на ЕЦБ и на националните централни банки от Евросистемата — Стабилност на финансовата система в Съюза“

По дело T-376/13

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, установен в Кил (Германия), за който се явяват O. Hoepner и D. Unrau, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска централна банка (ЕЦБ), за която се явяват A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc и K. Laurinavičius, в качеството на представители, подпомагани от H.-G. Kamann и P. Gey, адвокати,

ответник,

с предмет искане за отмяна на решението на ЕЦБ от 22 май 2013 г., съобщено на жалбоподателя с писмо на председателя на същата, с което се отхвърля частично заявление за достъп до приложения A и B от „Exchange agreement dated 15 February 2012 г. among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein“ (Споразумение за замяна от 15 февруари 2012 г. между Република Гърция и Европейската централна банка и посочените в него национални централни банки от Евросистемата),

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

състоящ се от: G. Berardis, председател, O. Czúcz (докладчик) и A. Popescu, съдии,

секретар: J. Weychert, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 декември 2014 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора, и обжалваното решение

1 Вследствие на напрежение в определени сегменти на финансовите пазари, по-конкретно на някои пазари на облигации на държави от еврозоната, на 10 май 2010 г. Европейска централна банка (ЕЦБ) взема решение и обявява публично, че следва да се създаде временна програма за пазарите на ценни книжа, която да възстанови подходящото функциониране на трансмисионния механизъм на паричната политика, а именно процеса, чрез който решенията на паричната политика въздействат върху икономиката като цяло, и в частност върху равнището на цените.

2 На 14 май 2010 г. ЕЦБ приема Решение 2010/281/ЕС от 14 май 2010 година за създаване на програма за пазарите на ценни книжа (ЕЦБ/2010/5) (ОВ L 124, стр. 8). Програмата за пазарите на ценни книжа (Securities Markets Programme, наричана по-нататък „SMP“) позволява на ЕЦБ и на националните централни банки (наричани по-нататък „НЦБ“) от Евросистемата да извършват преки интервенции на пазарите на публични и частни дългови ценни книжа в еврозоната.

3 SMP се осъществява от мениджъри на портфейли от Евросистемата, чрез интервенции под формата на изкупуване на държавни ценни книжа, деноминиран в евро, на вторичните пазари. В рамките на посочената SMP ЕЦБ изкупува държавни ценни книжа, по-специално гръцки, в периода между май 2010 г. и март 2011 г., както и между август 2011 г. и февруари 2012 г.

4 Със споразумението за замяна от 15 февруари 2012 г. между Република Гърция и ЕЦБ и посочените в него НЦБ от Евросистемата (наричано по-нататък „споразумението за замяна“), ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата заменят притежаваните от тях облигации срещу нови облигации на гръцката държава. Последните имат същите характеристики като първоначалните облигации на гръцката държава с оглед на номиналната стойност, номиналния лихвен процент, датите на лихвените плащания и датите на обратно изкупуване.

5 През март 2012 г., в рамките на инициативата за участие на частния сектор, свързана с преструктурирането на гръцкия държавен дълг, са преструктурирани гръцки държавни облигации. Това преструктуриране не засяга новите облигации на гръцката държава, притежавани от ЕЦБ и НЦБ, посочени в точка 4 по-горе. Жалбоподателят, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, осигурителен институт на Съюза на стоматолозите в Шлезвиг-Холщайн, който притежава облигации на гръцката държава, не е съгласен с инициативата за участие на частния сектор и предявява правата си срещу Република Гърция по съдебен ред. Той счита, че от особено значение за неговия иск е въпросът в каква степен ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата са притежавали облигации на гръцката държава към момента на преструктурирането на гръцкия държавен дълг в рамките на инициативата за участие на частния сектор.

6 На 6 септември 2012 ЕЦБ решава да прекрати SMP. ЕЦБ обявява, че инжектираната чрез SMP ликвидност продължава да се изтегля както в предходни периоди, а ценните книжа в портфейла на SMP ще бъдат държани до падежа. ЕЦБ също така посочва техническите характеристики, свързани с преки парични операции (наричани по-нататък „ППО“) на вторичните пазари на държавни облигации, които представляват евентуални бъдещи мерки на паричната политика.

7 С писмо от 15 март 2013 г. жалбоподателят иска от ЕЦБ да му предостави достъп до „приложението“ към споразумението за замяна.

8 С писмо от 16 април 2013 г. ЕЦБ отговаря на това искане. Тя уточнява, че към споразумението за замяна има приложения A и B, и описва съдържанието им. Най-напред ЕЦБ посочва, по отношение на приложение A, че в него под формата на таблица са представени облигациите на гръцката държава, придобити от ЕЦБ и от НЦБ от Евросистемата в рамките на SMP. Тази таблица включва четири колони, посочващи описанието на ценните книжа, идентификационния им номер, пълния обем на SMP и местоположението. ЕЦБ посочва също, че общата стойност на посочените в приложение A облигации на гръцката държава възлиза на 42 732 860 000,00 EUR. На следващо място ЕЦБ посочва, че приложение B се състои от две части. Част I установявала финансовите условия на новите облигации на гръцката държава и съдържала пет колони, в четири от които били изложени обстоятелствата, съдържащи се в приложение A, а в петата — номиналната стойност в евро. Номиналната стойност на новите облигации на гръцката държава, посочени в приложение B, също възлизала на 42 732 860 000,00 EUR. Част II установявала другите условия за новите облигации на гръцката държава, като например основата за изчисляване на лихвите, падежите на лихвените плащания, агента по плащанията, рейтинга, реда за търговия и др. Освен това ЕЦБ обяснява, че новите облигации на гръцката държава имат същите характеристики като първоначалните облигации на гръцката държава с оглед на номиналната стойност, лихвения купон, датите на изплащане на лихвата и датите на погасяване и не са включени в списъка на допустимите ценни книжа, подлежащи на преструктуриране в контекста на инициативата за участие на частния сектор. ЕЦБ отхвърля искането на жалбоподателя в останалата му част, доколкото той иска да му се предостави достъп до подробната разбивка на данните, съдържащи се в приложения A и B.

9 На 19 април 2013 г., жалбоподателят отправя до ЕЦБ потвърдително заявление, с което иска само достъп до приложения A и B към споразумението за замяна.

10 С писмо от 22 май 2013 г. ЕЦБ изпраща откъси от приложения A и B към споразумението за замяна, като потвърждава информацията за тези приложения, съдържаща се в писмото ѝ от 16 април 2013 г. ЕЦБ отхвърля потвърдителното заявление в останалата му част. Във връзка с това тя посочва, че отказът за предоставяне на достъп до подробната разбивка на данните относно облигациите на гръцката държава, притежавани от ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата, се основава на член 4, параграф 1, буква a), второ, трето и седмо тире от Решение 2004/258/ЕО на ЕЦБ от 4 март 2004 г. относно публичния достъп до документите на ЕЦБ (ЕЦБ/2004/3) (ОВ L 80, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 10, том 5, стр. 229), изменено с Решение 2011/342/ЕС от 9 май 2011 година за изменение на Решение ЕЦБ/2004/3 (ЕЦБ/2011/6) (ОВ L 158, стр. 37) (наричано по-нататък „Решение 2004/258, изменено“). Посоченият отказ бил обоснован от съображения за защита на обществения интерес по отношение на паричната политика на Европейския съюз и на една държава членка, в случая Република Гърция, на финансовото положение на ЕЦБ и на НЦБ от Евросистемата и на стабилността на финансовата система в Съюза.

Производство пред Общия съд и искания на страните

11 На 18 юли 2013 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

12 Въз основа на доклада на съдията докладчик Общият съд (девети състав) решава да открие устната фаза на производството.

13 На 28 октомври 2014 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник, Общият съд адресира писмени въпроси до жалбоподателя и ЕЦБ. Последните отговарят на поставените въпроси в определения за това срок.

14 В рамките на събирането на доказателства, предвидено в член 65 от неговия процедурен правилник, Общият съд с определение от 3 ноември 2014 г. разпорежда на ЕЦБ да представи приложения A и B към споразумението за замяна. ЕЦБ изпълнява това разпореждане за събиране на доказателства в определения срок. В съответствие с член 67, параграф 3, трета алинея от Процедурния правилник посочените разпореждания не са съобщени на жалбоподателя.

15 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 10 декември 2014 г.

16 Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени „становището на [ЕЦБ] от 16 април 2013 г., изменено със становището от 22 май 2013 г. [...], доколкото не е уважено заявлението за достъп до приложения A и B от [споразумението за замяна],

— да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разноски.

17 ЕЦБ иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

1. *По допустимостта на жалбата в нейната цялост*

18 ЕЦБ оспорва допустимостта на жалбата, без формално да повдига възражение за недопустимост. Тя твърди, че преди да подаде заявленията за достъп до приложенията към споразумението за замяна от името на жалбоподателя, адвокатът на последния вече е бил предявил такива искания от собствено име. Тези искания, които всъщност били идентични на заявленията, направени от името на жалбоподателя, били отхвърлени. Тъй като адвокатът на жалбоподателят бил оттеглил жалбата си срещу това отхвърляне (дело T-70/13) на 15 март 2013 г., а именно на същата дата, на която е подадено заявлението за достъп от името на жалбоподателя, настоящата жалба за отмяна трябвало да се отхвърли като недопустима.

19 В това отношение е достатъчно да се констатира, че ЕЦБ не твърди, че заявленията, подадени от адвоката на жалбоподателя от името на последния, имат прекомерен характер или че представляват злоупотреба, нито се позовава на сила на пресъдено нещо. Напротив, в решенията си от 16 април и 22 май 2013 г. тя отхвърля заявленията на жалбоподателя по същество.

20 Като адресат на тези решения жалбоподателят има право да ги обжалва. Обратно на твърденията на ЕЦБ, правото му да обжалва тези решения не може да се засегне от евентуалната недопустимост на заявлението му до ЕЦБ, нито от оттеглянето на жалбата на друга страна по друго дело пред Общия съд.

21 Ето защо това твърдение за недопустимост следва да се отхвърли.

2. *По искането за отмяна на писмото на ЕЦБ от 22 май 2013 г.*

По допустимостта

22 ЕЦБ твърди, че първото искане, с което се претендира отмяна на „решението на ЕЦБ от 16 април 2013 г., изменено с решението на ЕЦБ от 22 май 2013 г.“, е недопустимо. Според нея жалбоподателят не е посочил достатъчно ясно решението на ЕЦБ, чиято отмяна претендира. Доводите, изтъкнати в подкрепа на това искане, се отнасяли както до отговора ѝ от 16 април 2013 г., така и до този от 22 май 2013 г.

23 В това отношение трябва да се припомни, че съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към производството пред Общия съд по силата на член 53, първа алинея от този статут, и съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд всяка искова молба или жалба трябва да посочва предмета на спора. Това посочване трябва да е достатъчно точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да упражни съдебен контрол (решение от 20 март 2013, Nexans France/Entreprise commune Fusion for Energy, T-415/10, Сб., EU:T:2013:141, т. 49).

24 В настоящия случай следва да се вземе предвид правният контекст, в който се вписва искането за отмяна. Съгласно процедурата, предвидена в членове 6 и 7 от Решение 2004/258, изменено, след отхвърляне на първоначалното заявление за достъп до документи заявителят може да отправи потвърдително заявление с молба до Изпълнителния съвет на ЕЦБ да преразгледа становището на последната. С оглед на тези разпоредби следва да се констатира, че от искането за отмяна на „решението на ЕЦБ от 16 април 2013 г., изменено с решението на ЕЦБ от 22 май 2013 г.“ личи достатъчно ясно, че жалбоподателят иска отмяната на изменението на първоначалното решение и следователно на писмото на Изпълнителния съвет на ЕЦБ от 22 май 2013 г. По време на съдебното заседание жалбоподателят потвърждава това тълкуване на искането му за отмяна.

25 Обратно на твърдяното от ЕЦБ, това потвърждение от страна на жалбоподателя не може да се счита за изменение на неговите искания. От самата жалба личи достатъчно ясно, че се иска отмяна на решението на ЕЦБ от 22 май 2013 г.

26 Ето защо твърдението за недопустимост на решението на ЕЦБ от 22 май 2013 г. трябва да се отхвърли.

По основателността

27 В подкрепа на искането си за отмяна жалбоподателят изтъква три правни основания. Първото правно основание е възражение за незаконосъобразност, което се отнася до член 4, параграф 1, буква а), седмо тире от Решение 2004/258, изменено. Второто правно основание се отнася до задължението за мотивиране, предвидено в член 296, параграф 2 ДФЕС и в член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Третото правно основание се отнася до основателността на съображенията на ЕЦБ.

28 Общият съд счита за подходящо да разгледа второто и третото правно основание преди първото правно основание.

По второто правно основание: нарушение на задължението за мотивиране

29 Жалбоподателят твърди, че ЕЦБ е нарушила задължението за мотивиране, закрепено в член 296, параграф 2 ДФЕС и в член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права. В подкрепа на това правно основание той твърди, че изключенията от правото на публичен достъп до документите трябва да се тълкуват и прилагат стриктно. Институцията, която отказва достъп до документ, трябвало да обясни в каква степен достъпът до посочения документ може да засегне конкретно и ефективно интереса, защитен чрез изключение, на което тя се позовава на основание на посочената от нея разпоредба. В настоящия случай изискванията, следващи от задължението за мотивиране, били особено завишени поради дискреционната власт на ЕЦБ и ограничения съдебен контрол върху решенията ѝ. Според жалбоподателя писмото на ЕЦБ от 22 май 2013 г. не отговаря на тези изисквания.

30 ЕЦБ оспорва тези доводи.

31 В този контекст следва да се припомни, че съгласно член 296, параграф 2 ДФЕС правните актове са мотивирани.

32 Задължението за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваността на мотивите, тъй като той спада към законосъобразността по същество на спорния акт. Мотивите на решението трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която го издава, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на юрисдикциите на Съюза — да упражнят своя контрол (решение от 22 март 2001 г., Франция/Комисия, C-17/99, Rec, EU:C:2001:178, т. 35).

33 Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (решение от 11 септември 2003 г., Австрия/Съвет, C-445/00, Rec, EU:C:2003:445, т. 49).

34 Мотивите на писмото на ЕЦБ от 22 май 2013 г. трябва да се разгледат в светлината на тази съдебна практика.

35 В посоченото писмо ЕЦБ най-напред изтъква, че оповестяването на данните, съдържащи се в приложения A и B към споразумението за замяна, би засегнало, първо, защитата на обществения интерес по отношение на финансовата, паричната и икономическата политика на Съвета и на една държава членка, второ, финансовото положение на ЕЦБ и на НЦБ от Евросистемата, и трето, стабилността на финансовата система в Съюза и в една държава членка, и че частичният отказ на достъп до посочените документи следователно бил обоснован съгласно член 4, параграф 1, буква а), второ, трето и седмо тире от Решение 2004/258, изменено.

36 На следващо място ЕЦБ излага по-подробно причините, поради които счита, че оповестяването на тези данни би засегнало обществения интерес.

37 На първо място тя уточнява, че не оповестява подробната разбивка на данните относно намесите ѝ на пазарите, тъй като това би могло да засегне ефикасността на паричната политика на Съюза. Тези съображения важали по-специално за придобиванията на ценни книжа в

рамките на SMP, които придобивания представлявали интервенционни операции. Оповестяването на точното съдържание на портфейла, свързан със SMP, по отношение на облигациите на гръцката държава би разкрило информация за следваната стратегия и тактика при интервенционните операции, което би могло да засегне ефикасността на евентуални бъдещи интервенционни операции на ЕЦБ и в крайна сметка ефикасността на паричната политика. В този контекст ЕЦБ уточнява, че придобиването на облигации на гръцката държава от нея и от НЦБ от Евросистемата в рамките на SMP не преследвало инвестиционна, а обществена цел, а именно да се преодолеят нарушенията във функционирането на определени сегменти на пазарите на дългови ценни книжа, за да се възстанови подходящ трансмисионен механизъм на паричната политика, тъй като ставало въпрос за съществен фактор за финансовата стабилност и за основно предварително условие за ефикасността на паричната политика. Без ефективен трансмисионен механизъм на паричната политика в рамките на цялата еврозона била застрашена финансовата стабилност, както и запазването на пространството на обща валута като такова.

38 На второ място ЕЦБ обръща внимание на жалбоподателя, че не е обичайно участниците на финансовите пазари да оповестяват точното съдържание на финансовите си портфейли, когато това би било неизгодно за финансовите им интереси. Съгласно общопризнат принцип пълната прозрачност във връзка с определени изисквания би отслабила позициите на пазара на притежателя на ценни книжа по отношение на бъдещи сделки, тъй като това ще позволи на трети лица да предвидят, въз основа на следваната от последния в миналото стратегия за управление на портфейла, от какво ще се нуждае и какво ще предпочете в бъдеще в областта на инвестициите. Тъй като НЦБ от Евросистемата са публични инвеститори, трябвало да се защити общественият интерес относно финансовото положение на ЕЦБ и на НЦБ от Евросистемата и трябвало да се ограничи оповестяването на някои подробни данни за операциите и за сумите, включени в техния баланс.

39 Тези мотиви съответстват на задължението за мотивиране.

40 Изложените в точки 35—38 по-горе съображения на ЕЦБ дават възможност на жалбоподателя да се запознае с правното основание за отхвърлянето на заявлението му за достъп до приложения A и B към споразумението за замяна, а именно член 4, параграф 1, буква а), второ, трето и седмо тире от Решение 2004/258, изменено, и с причините, поради които ЕЦБ е счела, че оповестяването на съдържанието на посочените приложения би засегнало паричната политика на Съюза и на държавите членки, финансовото ѝ положение и това на НЦБ от Евросистемата и стабилността на финансовата система. Освен това посочените съображения на ЕЦБ позволяват на Общия съд да упражни контрол върху основателността им.

41 Нито един от изтъкнатите от жалбоподателя доводи не може да постави под съмнение този извод.

42 На първо място жалбоподателят твърди, че тъй като всички дейности на ЕЦБ обслужват обществения интерес, тя не може да се позовава само на нарушеното функциониране на определени сегменти на пазара и на обществения интерес от нейните интервенции, за да обоснове отказа на достъп до приложения A и B към споразумението за замяна.

43 Това твърдение трябва да се отхвърли.

44 Както следва от точки 35—38 по-горе, в писмото си от 22 май 2013 г. ЕЦБ не се е ограничила до това да се позове на обществените цели, които преследва със своите интервенции, а излага също така конкретните причини, поради които оповестяването на съдържащите се в приложения A и B данни може да засегне ефикасността на евентуални бъдещи интервенционни мерки, както и нейното и това на НЦБ от Евросистемата финансово положение.

45 На второ място жалбоподателят поддържа, че ЕЦБ не е изложила достатъчно причини, поради които съдържащите се в приложения A и B към споразумението за замяна данни биха могли да поставят под въпрос ефикасността на бъдещите интервенционни мерки, макар че, от една страна, действието на SMP вече е прекратено, и от друга страна, той не иска информация, която се отнася пряко до SMP, а само данните, съдържащи се в споразумението за замяна.

46 Това твърдение трябва да се отхвърли.

47 Както личи от точки 35—38 по-горе, в решението си от 22 май 2013 г. ЕЦБ посочва, че съдържащите се в приложения A и B към споразумението за замяна данни ще насърчат участниците в пазара не само да анализират тактиката и стратегията, на които се основават интервенциите в рамките на SMP, но и да предвидят тактиката и стратегията, заложени в евентуални бъдещи интервенции, което би могло да засегне ефикасността на последните.

48 На трето място жалбоподателят твърди, че позоваванията на „нарушеното функциониране на определени сегменти на пазара“ и на „трансмисионния механизъм“ в областта на паричната политика, които ЕЦБ използва в мотивите си, не са достатъчно ясни.

49 Това твърдение трябва да се отхвърли.

50 Обратно на твърдяното от жалбоподателя, ЕЦБ не е била длъжна да дава повече обяснения относно изразите „нарушено функциониране на определени сегменти на пазара“ и „трансмисионен механизъм“, които е използвала в писмото си от 22 май 2013 г. Най-напред, що се отнася до израза „нарушено функциониране на определени сегменти на пазара“, трябва да се припомни общественото достояние на факта, че считано от 2010 г., Съюзът е засегнат от кризата на държавните дългове и че е възникнало напрежение на пазарите на държавен дълг в някои страни от еврозоната, по-специално поради нарастващите опасения на пазара по отношение на устойчивостта на публичните финанси с оглед на много високите бюджетни дефицити, по-конкретно в Гърция. Общоизвестно е било също така, че това напрежение е обхващало други сегменти на финансовите пазари и че ЕЦБ е обявила SMP, за да подобри ефикасността на трансмисионния механизъм на паричната политика. По-нататък, що се отнася до използването от страна на ЕЦБ на израза „трансмисионен механизъм“, достатъчно е да се констатира, че доколкото жалбоподателят е придобил облигации на гръцката държава в качеството си на институционален инвеститор, трябва да се приеме, че той е познавал значението на този термин или е можел лесно да го открие, например като посети уебсайта на ЕЦБ.

51 На четвърто място жалбоподателят твърди, че решението от 22 май 2013 г. не съдържа нито един факт и че ЕЦБ се е основала на просто предположение относно засягането на ефективността на евентуални бъдещи интервенционни операции. В настоящия случай обаче изискванията във връзка със задължението за мотивиране били завишени, тъй като ЕЦБ разполагала с широко право на преценка, за да определи дали оповестяването на разглежданите документи засяга обществения интерес.

52 Доколкото това твърдение се отнася до задължението за мотивиране като съществена процесуална предпоставка, то трябва да се отхвърли.

53 Несъмнено ЕЦБ разполага с широко право на преценка, що се отнася до въпроса дали общественият интерес, свързан с финансовата, валутната или икономическата политика на Съюза или на държава членка, финансовото положение на ЕЦБ или на НЦБ от Евросистемата и стабилността на финансовата система в Съюза или в дадена държава членка, може да бъде засегнат от оповестяването на съдържащите се в приложения A и B данни и следователно упражняваният от съда на Съюза контрол за законосъобразност в това отношение трябва да се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали

фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката или злоупотреба с власт (решение от 29 ноември 2012 г., Thesing и Bloomberg Finance/ЕЦБ, T-590/10, EU:T:2012:635, т. 43).

54 Трябва освен това да се припомни, че с оглед на ограничения контрол на съда на Съюза спазването на задължението на ЕЦБ да мотивира в достатъчна степен решенията си има още по-съществено значение. Единствено по този начин съдът на Съюза може да провери дали са налице всички фактически и правни обстоятелства, от които зависи упражняването на правото на преценка (вж. в този смисъл решение от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, Rec, EU:C:1991:438, т. 14).

55 Обратно на твърденията на жалбоподателя обаче, в настоящия случай задължението за мотивиране по никакъв начин не е пречка ЕЦБ да се основе на съображения, отчитащи хипотетичното поведение на участниците на пазара след оповестяването на съдържащите се в приложения A и B към споразумението за замяна данни и на възможните последици от такова поведение за бъдещите интервенции. От една страна, тези съображения са достатъчно конкретни, което позволява на жалбоподателя да оспори основателността им, а на Общият съд — да упражни своя контрол. От друга страна, в настоящия случай общият характер на мотивите на ЕЦБ е обоснован от стремежа да не се разкрие информация, чиято защита се цели с посоченото изключение.

56 На пето място жалбоподателят поддържа, че мотивът, че е налице риск от разкриване на стратегията и тактиката, следвани с инвестиционните операции, не е релевантен и че ЕЦБ неправилно твърди, че тя има нужди и предпочитания в областта на инвестициите.

57 Тези твърдения също трябва да бъдат отхвърлени.

58 Всъщност те се отнасят до основателността на мотивите и следователно не могат да докажат нарушение на задължението за мотивиране като съществено процесуално изискване.

59 Поради това настоящото правно основание следва да се отхвърли, доколкото почива на нарушение на член 296, параграф 2 ДФЕС.

60 Освен това, доколкото настоящото правно основание обхваща и твърдение за нарушение на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права, съгласно който правото на добра администрация включва по-специално задължението на администрацията да мотивира своите решения, достатъчно е да се констатира, че поради гореизложените съображения това твърдение също не може да бъде прието без необходимо произнасяне по въпроса дали в обстоятелствата по настоящия случай тази разпоредба се прилага за ЕЦБ.

61 Следователно второто правно основание трябва да се отхвърли изцяло.

По третото правно основание: основателността на съображенията на ЕЦБ

62 Жалбоподателят твърди, че съображенията на ЕЦБ, въз основа на които последната отхвърля заявката му за достъп до приложения A и B към споразумението за замяна, са опорочени от грешки. Ако се приеме, че изтъкнатите от ЕЦБ доводи са достатъчни за отказ на достъп до посочените приложения, това щяло да представлява нарушение на правото на информация, закрепено в член 15, параграф 3 ДФЕС и в член 42 от Хартата на основните права, което би било непропорционално и би лишило това право от съдържание.

63 ЕЦБ оспорва тези доводи.

64 В това отношение следва в самото начало да се отбележи, че някои от изтъкнатите от жалбоподателя доводи в рамките на настоящото правно основание могат да бъдат разбрани в смисъл, че той се позовава на възражение за незаконосъобразност, целящо да оспори съвместимостта на член 4, параграф 1, буква а), второ и трето тире от Решение 2004/258, изменено, с член 15, параграф 3 ДФЕС и член 42 от Хартата на основните права.

65 В отговора си от 10 ноември 2014 г. на поставените му от Общия съд въпроси (вж. т. 13 по-горе) жалбоподателят обаче пояснява, че ако Общият съд приеме, че в настоящия случай са изпълнени условията за изключенията, предвидени в член 4, параграф 1, буква а), второ и трето тире от Решение 2004/258, изменено, той не би запазил възражението за незаконосъобразност, отнасящо се до член 4, параграф 1, буква а), второ и трето тире от Решение 2004/258, изменено.

66 Ето защо трябва да се провери дали изтъкнатите от жалбоподателя доводи разкриват грешка, засягаща основателността на извода на ЕЦБ, че частичният отказ на достъп до приложения A и B към споразумението за замяна е обоснован по силата на член 4, параграф 1, буква а), второ и трето тире от Решение 2004/258, изменено.

67 Както личи от точки 35—38 по-горе, в подкрепа на този извод ЕЦБ твърди по същество, че оповестяването на подробната разбивка на данните за държавните облигации, които тя и НЦБ от Евросистемата са придобили в рамките на SMP, би могло да насърчи участниците на пазара да анализират стратегията, тактиката и метода, следвани в рамките на тази програма, и да предвидят стратегията, тактиката или метода, които биха могли да бъдат следвани в рамките на бъдещи интервенции. Това би могло да засегне ефикасността на тези интервенции и в крайна сметка паричната политика на Съюза, както и финансовото положение на ЕЦБ и на НЦБ от Евросистемата.

68 Жалбоподателят счита тези съображения за погрешни. Той не представя самостоятелни доводи в подкрепа на настоящото правно основание, а само препраща към тези, които е развил в рамките на второто правно основание, свързано с нарушение на задължението за мотивиране. Поради това следва да се разгледат доводите, изложени от жалбоподателя в рамките на второто правно основание в частта, в която не се отнасят или не се отнасят само до нарушение на задължението за мотивиране като съществено процесуално изискване, а обхващат и основателността на съображенията на ЕЦБ.

– По твърдения хипотетичен характер на съображенията на ЕЦБ

69 Жалбоподателят посочва, че съображенията на ЕЦБ са основани само на предположения и не почиват на никакви факти. Тези съображения не можели да обосноват отказ на достъп до документи съгласно член 4, параграф 1, буква а), второ и трето тире от Решение 2004/258, изменено. В този контекст жалбоподателят твърди още, че заявката му не се отнасяла до интервенционни мерки, а само до споразумението за замяна, и че SMP вече е прекратена.

70 В това отношение следва най-напред да се припомни, че както личи от съображения 2 и 3 от Решение 2004/258, изменено, последното има за цел да се предостави по-широк достъп до документите на ЕЦБ от предвидения при действието на Решение 1999/284/ЕО от 3 ноември 1998 г. относно публичния достъп до документите и архивите на Европейската централна банка (ЕЦБ/1998/12) (ОВ L 110, стр. 30), като същевременно се осигури защита на независимостта на ЕЦБ и на НЦБ от Евросистемата, както и поверителността на някои специфични за изпълнението на задачите на ЕЦБ въпроси.

71 Така член 2, параграф 1 от Решение 2004/258, изменено, предоставя на всеки гражданин на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, пребиваващо или със седалище в държава членка, право на достъп до документите на ЕЦБ при спазване на условията и ограниченията, определени в това решение.

72 Предвидени са няколко ограничения на това право, основани на съображения от обществен или частен интерес. По-конкретно, член 4, параграф 1, буква а), второ и трето тире от Решение 2004/258, изменено, предвижда изключения от достъпа до документи, когато оповестяването му би застрашило защитата на обществения интерес по отношение на финансовата, паричната или икономическата политика на Съюза или на държава членка или на финансовото положение на ЕЦБ или на НЦБ от Евросистемата.

73 Предвид факта, че посочените в член 4 от Решение 2004/258, изменено, изключения от правото на достъп дерогират правото на достъп, предвидено в член 2, параграф 1 от същото решение, те трябва да се тълкуват и прилагат стриктно. Следователно, когато ЕЦБ реши, на основание на член 4, параграф 1 от това решение, да откаже достъп до документ, чието оповестяване е било поискано, тя по принцип трябва да предостави обяснения за това по какъв начин достъпът до този документ може конкретно и действително да засегне интереса, защитен от изключение, предвидено в тази разпоредба, на която се позовава (решение Thesing и Bloomberg Finance/ЕЦБ, точка 53 по-горе, EU:T:2012:635, т. 41 и 42).

74 В светлината на тези принципи трябва да се прецени дали съображенията на ЕЦБ са достатъчни, за да обосноват частичния отказ на заявката за достъп до приложения A и B към споразумението за замяна.

75 На първо място, доколкото жалбоподателят упреква ЕЦБ, че се основава на хипотези, трябва да се припомни, че съгласно правилата, установени в член 4 от Решение 2004/258, изменено, ЕЦБ е длъжна да сравни, от една страна, съществуващото положение, при което достъпът до документи (все още) не е предоставен, и от друга страна, хипотетична ситуация, при която достъпът до документите е предоставен. Следователно само по себе си обстоятелството, че в решението си за частичен отказ на достъп ЕЦБ е взела предвид хипотетичното положение, при което е предоставила достъп до приложения A и B, не може да постави под въпрос основателността на разсъжденията ѝ.

76 На второ място, следва да се провери дали изтъкнатите от жалбоподателя доводи могат да докажат, че в решението си от 22 май 2013 г. ЕЦБ не е посочила по достатъчно конкретен начин риска от засягане на защитен интерес или че съображенията ѝ в това отношение са опорочени от явна грешка в преценката.

77 В този контекст трябва най-напред да се отбележи, че жалбоподателят не представя нито един довод, който да може да постави под въпрос основателността на съображението на ЕЦБ, съгласно което оповестяването на съдържащите се в приложения A и B към споразумението за замяна данни би разкрило точното съдържание на портфейла на SMP и следователно би позволило на участниците на пазара да се запознаят по-специално с номиналната стойност, лихвения купон, датите на изплащане на лихвата и датите на погасяване на държавните облигации, придобити в рамките на SMP. Всъщност в това отношение жалбоподателят твърди само че не иска достъп до документи, които се отнасят пряко до интервенцията на ЕЦБ. Както твърди ЕЦБ обаче, въз основа на съдържащите се в приложения A и B към споразумението за замяна данни е възможно да се идентифицират облигациите на гръцката държава, придобити от ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата в рамките на SMP.

78 На следващо място, обратно на твърденията на жалбоподателя, обстоятелството, че SMP вече е прекратена, не прави тези съображения явно погрешни или ирелевантни. Всъщност съгласно разсъжденията на ЕЦБ оповестяването на данните, които се съдържат в приложения A и B към

споразумението за замяна, е могло да насърчи участници на пазара да предвидят стратегията, тактиката и метода, които ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата биха могли да приемат в рамките на бъдещи интервенции. Както обаче Общият съд вече е постановил, участниците на пазар обикновено използват оповестената от централните банки информация, като анализите и решенията на последните се считат за особено важен и надежден източник за оценка на настоящото и бъдещото развитие на финансовия пазар (решение Thesing и Bloomberg Finance/ЕЦБ, точка 53 по-горе, EU:T:2012:635, точки 52, 57 и 63).

79 Освен това жалбоподателят поставя под въпрос съображението на ЕЦБ, че ефикасността на бъдещите интервенции и финансовото ѝ положение, както и това на НЦБ от Евросистемата могат да се окажат засегнати, в случай че някои участници на пазара действат в съответствие с предвижданията, направени въз основа на данните, които се съдържат в приложения A и B към споразумението за замяна.

80 По отношение на тази част от мотивите на писмото от 22 май 2013 г. ЕЦБ пояснява, че оповестяването на данни относно методът, следван в рамките на SMP, може да засегне интервенционни мерки, които имат цел, идентична или сходна на целта, преследвана със SMP. Подобни програми целяли да насърчат участниците на пазара да инвестират в дадена категория държавни облигации, евентуално дори преди ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата да придобият такива облигации, за да се възползват от промяната на цените, предизвикана от тези придобивания. Тези програми можели да въздействат благоприятно върху всички облигации, включени в съответната категория. Тъй като участниците на пазара не знаят кои са предпочитаните от ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата облигации, те щели да бъдат подтикнати да инвестират по-широко в рамките на цялата съответна категория. За сметка на това, в случай че участниците на пазара получат достъп до подробната разбивка на данните, съдържащи се в приложения A и B към споразумението за замяна, ефективността на интервенционни мерки и в крайна сметка тази на паричната политика, както и финансовото положение на ЕЦБ и на НЦБ от Евросистемата могат да бъдат засегнати. При това положение участниците на пазара могат да бъдат насърчени да предвидят по-конкретно видовете държавни облигации от съответната категория, които могат да бъдат придобити от ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата, и да се насочат към придобиване на този вид облигации. От една страна, това може да доведе до увеличаване на цената на тези видове облигации, за които участниците на пазара са установили, че могат да бъдат придобити от ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата. В случай че тези облигации действително отговарят на предпочитанията на ЕЦБ и на НЦБ от Евросистемата, последните могат да бъдат принудени било да придобият тези облигации на по-високи цени, било да придобият други облигации, които съответстват в по-малка степен на предпочитанията им. От друга страна, ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата могат да бъдат принудени да придобият облигации от различен вид в рамките на посочената категория, за да насърчат участниците на пазара да инвестират във всички облигации от тази категория, вместо да се съсредоточават върху определен вид облигации.

81 В това отношение жалбоподателят твърди най-напред, че тези съображения на ЕЦБ са основани на малко вероятна хипотеза. Наистина в прессъобщението си от 6 септември 2012 г. ЕЦБ съобщила техническите характеристики във връзка с придобиването на държавни облигации в рамките на програмата, свързана с ППО (наричана по-нататък „програмата ППО“) (вж. точка 6 по-горе). При все това можело да се предвиди, че ЕЦБ и НЦБ от Евросистемата не са предприели придобиване на държавни облигации в рамките на посочената програма.

82 В този контекст жалбоподателят твърди, първо, че от едно решение на министрите от еврозоната от края на 2014 г. личи, че избраната мярка в рамките на паричната политика по отношение на Република Гърция е отварянето на кредитна линия. Следователно вече липсва намерение за придобиване на облигациите на гръцката държава.

83 Това твърдение трябва да се отхвърли.

84 В това отношение е достатъчно да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в рамките на подадена на основание член 263 ДФЕС, законосъобразността на акт на Съюза трябва да се преценява в съответствие с фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемане на акта (решение от 7 февруари 1979 г., Франция/Комисия, 15/76 и 16/76, Rec, EU:C:1979:29, т. 7). Обстоятелствата, на които се позовава жалбоподателят, обаче са последващи спрямо решението на ЕЦБ от 22 май 2013 г. и следователно не могат да поставят под въпрос законосъобразността му.

85 На второ място жалбоподателят твърди, че съгласно прессъобщението на ЕЦБ от 6 септември 2012 г. придобиването на държавни облигации в рамките на програмата ППО предполага държавата, чиито облигации са обект на придобиването, да договори оздравителна програма с Европейския механизъм за стабилност (наричан по-нататък „ЕМС“). В настоящия случай може да се изключи приемането на такава програма. Всъщност решенията на ЕМС се приемат само с единодушие, а поради съмнения от страна на Bundesverfassungsgericht (Германският конституционен съд), които произтичали от преюдициалното му запитване от 14 януари 2014 г. по дела 2 BvR 2728/13—2 BvR 2731/13 и 2 BvR 13/13 (дело C-62/14, Gauweiler и др., понастоящем висящо пред Съда), и от страна на Bundesbank (Германската централна банка) относно законосъобразността на програмата ППО, член на германското правителство заявил, че такава оздравителна програма не може да бъде одобрена.

86 Това твърдение трябва да се отхвърли.

87 В този контекст трябва да се отбележи, че жалбоподателят се ограничава до намерението да придобие държавни облигации в рамките на програмата ППО, така както е описана в прессъобщението на ЕЦБ от 6 септември 2012 г. Посочените в точка 80 по-горе съображения на ЕЦБ обаче не са ограничени до придобиването на държавни облигации в рамките на програмата ППО, а обхващат всички интервенционни мерки с идентична или сходна цел като преследваната с SMP. В този контекст следва да се припомни, че ЕЦБ разполага с много широко право на преценка по отношение на избора и на определянето на мерките, които приема в рамките на изпълнението на възложените ѝ задачи. Ето защо, когато ЕЦБ е проверила дали достъпът до приложения A и B може да засегне паричната политика на Съюза, финансовото ѝ положение или това на НЦБ от Евросистемата, тя е била в правото си да вземе предвид всички мерки, които би могла да приеме в бъдеще, и не е била длъжна да вземе предвид само мерките, предвиждащи условието, предвидено в прессъобщението на ЕЦБ от 6 септември 2012 г. по отношение на ППО, а именно че придобиването на държавни облигации в рамките на тази програма е подчинено на условието съответната държава членка да е договорила оздравителна програма с ЕМС.

88 Във всички случаи изтъкнатите от жалбоподателя доводи не могат да докажат, че към момента на приемане на решението от 22 май 2013 г. от страна на ЕЦБ е било ясно, че предвидените в прессъобщението условия няма да могат да бъдат изпълнени.

89 От една страна, що се отнася до довода, свързан с преюдициалното запитване на Bundesverfassungsgericht по дело C-62/14, достатъчно е да се констатира, че липсват данни тази юрисдикция да е счела, че всяко придобиване на държавни облигации от страна на ЕЦБ или НЦБ от Евросистемата в рамките на програмата ППО противоречи на първичното право на Съюза. Напротив, както личи по-специално точки 99 и 100 от това преюдициално запитване посочената юрисдикция не изключва възможността програмата ППО да бъде приета за съобразена с правото на Съюза, ако бъде тълкувана ограничително.

90 От друга страна, що се отнася до довода, свързан с възражението срещу приемането на нова оздравителна програма, изразено от член на германското правителство, достатъчно е да се отбележи, че както личи от прессъобщението на ЕЦБ от 6 септември 2012 г., програмата ППО се е прилагала за държави, които вече участват в оздравителна програма. Дори да се допусне,

че не може да се договори оздравителна програма за държава членка, която все още не участва в такава програма, това все пак няма да изключи придобиването на облигации на държави, които вече участват в такава програма.

91 С оглед на това нито един от доводите, изтъкнати от жалбоподателя, не може да докаже, че на 22 май 2013 г., а именно в момента на частично отхвърляне от страна на ЕЦБ на спорната заявка за достъп, е можела да бъде изключена възможността тя или НЦБ от Евросистемата да пристъпят към придобиване на държавни облигации в рамките на програмата ППО.

92 Поради това следва да се констатира, че изтъкнатите от жалбоподателя доводи не могат да докажат, че съображенията на ЕЦБ, посочени в точки 37 и 38 по-горе, според които оповестяването на съдържащите се в приложения A и B към споразумението за замяна данни може да засегне ефикасността на бъдеща интервенция, чиято цел е идентична или сходна на целта, преследвана със SMP, се основават на предположение, което не е достатъчно вероятно или са засегнати от явна грешка в преценката.

93 На следващо място жалбоподателят твърди, че съображението на ЕЦБ, че оповестяването на данните, включени в приложения A и B към споразумението за замяна, може да засегне ефикасността на бъдещите интервенционни мерки, не може да се отнася до мерките, чиято цел е различна от целта, преследвана със SMP. Дори тези мерки да предполагат и придобиване на държавни облигации, не може да се извършат придобивания, които да са сходни на придобиванията, направени в рамките на SMP, когато интервенционните мерки преследват различни цели.

94 Това твърдение трябва да се отхвърли.

95 На първо място, то е неотносимо. Всъщност разгледаните в точки 80—92 по-горе съображения на ЕЦБ по отношение на интервенционни мерки, чиято цел е идентична или сходна на тази на SMP, сами по себе си са достатъчни за обосноваване на частичното отхвърляне на заявлението за достъп до приложения A и B към споразумението за замяна.

96 На второ място и във всички случаи, както основателно посочва ЕЦБ, когато интервенцията предполага придобиване на държавни облигации от страна на ЕЦБ и на НЦБ от Евросистемата, съществува риск участниците на пазара да се основат на информацията за минали такива придобивания, за да идентифицират, успешно или не, предпочитанията на ЕЦБ и на НЦБ от Евросистемата за определени видове държавни облигации, които считат за приложими независимо от целта, преследвана с придобиването на държавни облигации.

97 В този случай обаче, поради изложените в точка 80 по-горе съображения, оповестяването на съдържащите се в приложения A и B към споразумението за замяна данни би могло да засегне ефикасността на интервенционните мерки на ЕЦБ и финансовото ѝ положение или пък това на НЦБ от Евросистемата.

98 Ето защо трябва да се приеме, че нито един от изтъкнатите от жалбоподателя доводи не може да докаже, че съображенията на ЕЦБ, изложение в писмото от 22 май 2013 г., според които оповестяването на приложения A и B към споразумението за замяна би могло да засегне ефикасността на бъдещите интервенционни мерки и в крайна сметка паричната политика, както и финансовото ѝ положение и това на НЦБ от Евросистемата, се основават на изцяло хипотетично положение или са опорочени от явна грешка в преценката.

– По твърдението, свързано с обществения интерес, преследван с интервенциите

99 Жалбоподателят твърди, че съображенията на ЕЦБ, основани на стратегията ѝ за управление на портфейла и предпочитанията ѝ в областта на инвестициите, са погрешни. Интервенциите на ЕЦБ преследвали обществена цел и поради това тя нямала стратегия за управление на портфейл или инвестиционни предпочитания.

100 Посоченото твърдение също трябва да се отхвърли.

101 В това отношение е достатъчно е де се отбележи, че когато интервенцията предполага придобиване на държавни облигации, обществената ѝ цел не е пречка ЕЦБ или НЦБ от Евросистемата да предпочетат определени видове държавни облигации.

102 Ето защо следва да се приеме, че нито един от твърденията на жалбоподателя не може да постави под въпрос основателността на съображенията на ЕЦБ, че отказът на достъп до приложения A и B към споразумението за замяна е обоснован съгласно член 4, параграф 1, буква а), второ и трето тире от Решение 2004/258, изменено.

103 С оглед на посоченото в точка 65 по-горе пояснение от страна на жалбоподателя, няма основание за разглеждане на евентуално възражение за незаконосъобразност, свързано с член 4, параграф 1, буква а), второ и трето тире от Решение 2004/258, изменено.

104 Поради това настоящото правно основание следва да се отхвърли, без да е необходимо да се разглеждат твърденията относно член 4, параграф 1, буква а), седмо тире от Решение 2004/258, изменено, който предвижда, че достъпът до документ или оповестяването на същия се отказва, когато застрашава защитата на обществен интерес във връзка с стабилността на финансовата система в Съюза или в държава членка. Тези твърдения следва да се отхвърлят като неотносими. В съответствие със системата на член 4 от Решение 2004/258, изменено, отхвърлянето на заявка за достъп е обосновано, когато са изпълнени необходимите условия, закрепени в някое от предвидените в този член изключения. В настоящия случай този отказ може да се основе на член 4, параграф 1, буква а), второ и трето тире, от Решение 2004/258, изменено. Следователно, дори да се допусне, че твърденията, свързани с член 4, параграф 1, буква а), седмо тире от Решение 2004/258, изменено, са основателни, те не могат да поставят под въпрос обосновката на отхвърлянето на заявката за достъп.

По първото правно основание: незаконосъобразност на правната основа на решението от 22 май 2013 г.

105 В рамките на настоящото правно основание жалбоподателят твърди, че член 4, параграф 1, буква а), седмо тире от Решение 2004/258, изменено, не е съобразен с член 15, параграф 3 ДФЕС, нито с член 42 от Хартата на основните права. От една страна, предвиденото в тази разпоредба изключение вече не попадало в обхвата на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76). От друга страна, в съображенията на Решение 2011/342 липсвало позоваване на това разширяване на основанията за отказ. Поради това решението на ЕЦБ от 22 май 2013 г. не можело да се основава на Решение 2011/342.

106 ЕЦБ оспорва тези доводи.

107 Това правно основание следва да се отхвърли като неотносимо поради съображенията, развити в точка 104 по-горе.

108 Предвид че всички изтъкнати правни основания трябва да се отхвърлят, следва да се отхвърли искането за отмяна на решението на ЕЦБ от 22 май 2013 г.

3. *По писмото на ЕЦБ от 16 април 2013 г.*

109 Както бе посочено в точка 24 по-горе, искането за отмяна трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася само до решението на ЕЦБ от 22 май 2013 г.

110 Във всички случаи, дори да се допусне, че жалбоподателят претендира и отмяната на писмото на ЕЦБ от 16 април 2013 г., това искане ще трябва да се отхвърли, доколкото трябва да се отхвърлят всички правни основания, посочени в подкрепа на искането за отмяна на писмото на ЕЦБ от 22 май 2013 г., а жалбоподателят не представя отделни правни основания в подкрепа на евентуално искане за отмяна на решението на ЕЦБ от 16 април 2013 г.

111 Поради това няма основание за произнасяне по възражението за недопустимост на ЕЦБ, с което същата твърди, че евентуалното искане за отмяна на писмото на ЕЦБ от 16 май 2013 г. не е достатъчно ясно.

112 С оглед на всички гореизложени съображения жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

113 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски, направени от на ЕЦБ в съответствие с искания на последната.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein да заплати съдебните разноски.

Berardis Czúcz Popescu

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 4 юни 2015 година.

Подписи